



ВЛАДИМИР ПИЩУН

Речено је на скупу да је „историја писмености прилично нејасна“, али да је јасно да „србица“, претходи свим писмима, па и египатским хијероглифима

Нисам сигуран колико би се Русима допала идеја да су Срби добили име по мушком, а они по женском божанству (Реаса – Рус, ако нисте приметили). Уосталом, узимајући у обзир историјат наших односа, пре ће бити да је Русија мушкарац у тој вези. Но, то је већ за ноћни програм. Као интермецо, изађимо из Сава центра и послушајмо шта о оваквим винчанско-српским континуитетима и идентитетима мисли историја коју пишу историчари, а не магистри нуклеарне технике. Радивој Радић је византолог и професор на катедри за историју Филозофског факултета у Београду. Међу реткима је који смеју да се супротставе деци Сорбона и Реасе.

„Срби немају никакве везе са винчанским друштвом и културом. Повезивати их је отприлике толико по-

грешно као када би неки нови богаташ данас купио средњовековни замак, преуредио га и у њему живео, а његови синови или унуци после неколико деценија тврдили да су непосредни потомци грофа или кнеза који је тај замак подигао. Уопште, теза о вишемиленијумском постојању неких народа бесмислена је. Нико од француских проучавалаца најстарије прошлости не сматра да је кромањонски човек, пронађен у месту Кро-Мањон, у Француској, био Француз!“

Натраг у Сава центар. Тамо Божидар Митровић и даље бриљира раскринкавајући „организовану, системску, језуитску“ заверу против Срба и позивајући на подршку селектору фудбалске репрезентације Србије Синиши Михајловићу, који „не може да држи утакмице у Београду“ (аплауз). За неупућене у „прогон Синише Михајловића“, селектор је недавно запретио да фудбалска репрезентација више неће играти у Београду, зато што београдска публика – изео их Сорбон – звижди када се наши саплићу о лопту. А када смо већ код лопте, хајдемо тамо где умеју да се њоме играју. У Италију нас из Сава центра води становити Љубомир Кљакић, који је „дешифровао значењске слојеве Дантеове фразе *li venti schiavi*“ из *Божанственој комедије*, што изгледа није успело ниједном читаоцу, ниједном лингвисти, ниједном италијанисти, ниједном дантологу који је проучавао Дантеа у последњих 700 година.

„Питао сам се да ли је Данте у 14. веку имао неке представе о проблемима којима је посвећена ова конференција. Закључио сам да је то Данте неизоставно морао знати. Када Данте каже *li venti schiavi*, он мисли на ослобађање креативног тока људске

УРОЂЕНА ТОЛЕРАНЦИЈА

Круна овог богомданог збора ипак је био тријумфални поклич Татјане Радосављевић, председнице Лекарске коморе Србије. „Срби нису никада спаљивали вештице, овде никада није заживела инквизиција! (аплауз)“

О верској толеранцији у средњовековних Срба нешто би могли да испричају потомци богумила, да је којим случајем неки побегао мачу Стефана Немање. Но, забавнија од тога је чињеница да је Светислав Басара још средином деведесетих у једном роману поклич „Срби нису никада спаљивали вештице“ употребио као клише српског национализма. Употребити га озбиљно, то стварно може само Реасина ћерка.

свести, на словенску буру, на превратничку снагу словенског ветра која свет чини свесним...”

ПОРЕКЛО Нема везе што је дантологија посебна наука у оквиру италијанистике, што су лингвисти посвећивали животе *Божанственој комедији*, и закључили да су *li venti schiavi* за Дантеа били само ветрови који су дували са североистока, и ништа више, ти шарлатани ништа не схватају док се не појави Кљакић. Но, кад нема Кљакића, добар је и Антић, који је технички, нуклеарно прецизно приметио да је „историја писмености прилично нејасна“, али да је јасно да „србица“, шта год она била, претходи свим писмима, па и египатским хијероглифима. Но, права илустрација лингвистичких достигнућа потомака Србона из Сава центра ипак је капитално дело под називом *Нови српски етимолошки речник* Славише Миљковића – „сазнања о језику, историји и филозофији стицао сам сам“, пише у белешци о аутору – који се продавао испред амфитеатра, па сам га могао прелистати у паузи. Сада жалим што га нисам и купио. Како и не бих.

„Assicurazione, ит. = а (ја) с (слово, закон) и (спајање) + цураз и оне (више жена одједном) – онај који је толико сигуран у себе да је то спреман да провери са више жена одједном“.

Знамениту српску реч која је осовина претходне дефиниције, Миљковић је пронашао и у другим језицима. Није ни чудо, када је чињеница да су Срби основали Рим, пише он. Магистарка италијанског безочно ме је доцније лагала да италијанско „assicurazione“ („осигурање“) етимолошки потиче од латинског „securus“ („безбрижан“). Лажовчина језуитска, нека се Реасин гнев сручи на њу. Срећом, богиња Земља дејствује по целом Балкану.

„Сличне примере псеудоисторије налазимо и код других балканских народа. Неки кругови у Бугарској, на пример, сматрају да су Бугари најстарији народ, и доводе их у везу са древним Трачанима“, подсећа Радивој Радић на то да је реч о песми бедних робова, а не Сорбонових потомака.

Министарство културе и информисања негирало је да је помогло да се ова конференција одржи. И ја бих, на њиховом месту.